

Muonion ja Kolarin Luontory:n puheenjohtaja ja riistabiologi Keijo Taskinen tunnetaan myös valokuvaajana ja kirjailijana. ”Metsä on ollut minulle aina toinen koti. En tee eroa itseni ja muiden elollisten välille. Maailman kuvani perustuu tasa-arvoon ja elämän kunnioitukseen. Luonto on upporikas; jaamme elinympäristömme huikaisevan lajikirjon kanssa. Ihmisen vastuulla on pitää yhteinen kotimme asuinkelpoisena”, Taskinen toteaa.

Nyt tapetilla Muonion ja Kolarin Luonto ry:ssä

Yhdistyksen ajankohtaiset teemat ovat tällä hetkellä virtavesien kunnostaminen, paikallisuonnon suojelu ja Aalistunturin kansallispuistoaloite. Lisäksi yhdistys julkaisee lausuntoja ja tiedotteita sekä järjestää yhteisiä retkiä ja tapahtumia. Kokouksessa ehdotettiin myös nuorisotoimintaa. Lisätietoa yhdistyksestä löydät osoitteesta www.sll.fi/muonio-kolari

Muonion ja Kolarin Luonto ry piti syyskokouksensa Karilan Navettagalleriassa 25. lokakuuta.

Hallituksessa vaikuttavat

Keijo Taskinen, Anssi Liikamaa, Markus Asikainen, Martti Asikainen, Jaakko Alatalo, Perdita Fellman, Lea Kaulanen, Saana Palovaara ja Yrjö Perkkiö, joiden lisäksi uusina jäseninä Katja Haimakka ja Niina Asikainen.

Luonnon puolesta

Vanha yhdistys, uutta virtaa. Muonion ja Kolarin Luonto ry aktivoi rivejään.

– Ihmiselämä on luonnon mittakaavassa niin lyhyt, että kaikessa päätöksenteossa pitäisi ajatella sukupolvien yli, Muonion ja Kolarin Luonto ry:n puheenjohtaja **Keijo Taskinen** linjaa.

Taskinen puhui yhdistyksen syyskokouksessa Äkäslompolossa 25. lokakuuta. Kokoukseen osallistui viitisentoista luonnosta ja luonnon suojelemisesta kiinnostunutta, joista vain muutama oli ennestään yhdistyksen jäsen.

– Mutta tämän jälkeen olemme varmasti kaikki jäseniä, yleisöstä huikataan.

Turbovaihde päällä

Yhdistys ei ole uusi. Muonion Luonto ry sai alkunsa jo 80-luvulla. Kolarin kanssa se yhdistyi vuonna 2016. Voimavarojen yhdistämisestä huolimatta yhdistyksen toiminta lähti vaipumaan hiljaiseloon.

– Kun minua puolisoista vuotta sitten pyydettiin puheenjohtajaksi, asia esitettiin niin, että jos nyt ei toimita, yhdistyksen tulevaisuus on vaarassa, Taskinen kertoo.

Uusi hallitus kääri hihansa ja ryhtyi pikkuhiljaa herättelemään yhdistystä.

– Viimeiset puoli vuotta on jo ollut turbovaihde päällä, Taskinen kuvailee.

– Tällä hetkellä meillä on suorat kanavat vaikuttaa päätöksentekoon. Olemme olleet

lausumassa Ylläksen osayleiskaavaluonnoksesta, olemmekärryillä tuulivoimatilanteesta ja seuraamme Pallas-Yllästunturin kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelman uudistamista, haemme rahoitusta virtavesien kunnostamiseen ja meillä on edustus Suomen Luonnonsuojeluliiton Lapin piirissä.

Turbovaihdetta on tarvittu muun muassa Aalistunturilla, jonne yhdistyksen hallituksessa vaikuttavat **Asikaisen** veljekset ja yli 40 muuta ehdottivat vuoden 2021 kesäkuussa kansallispuistoa. Sittenkin Muonion ja Kolarin Luonto ry on saanut torpattua hakkuut Aalistunturilla.

– Seuraamme tilannetta ilmakuvista. Paikallisetkin ilmoittelevat, mitä siellä tapahtuu, **Martti Asikainen** selventää tilannetta.

Viime elokuussa luontokartoitusryhmä piipahti kartoittamassa Aalistunturin seudulla olevia hakkuu-uhan alaisia leimikoita. Kaikkiaan havaintoja uhanalaisista ja muista luontoarvoja indikoivista lajeista tehtiin yli tuhat.

– Paliskuntakin tukee Aalistunturin kehittämistä ja jopa suojelua. Kansallispuistohankkeeseen odotetaan myös Kolarin kunnan kantaa, Asikainen jatkaa.

Yhdistyksen harteilla on isoja asioita, mutta Taskinen muistuttaa, ettei niiden kanssa olla yksin – selkänojana on Suomen vanhin

ja suurin luonnonsuojelujärjestö.

Vapaaehtoistyö vie mennessään

Lokakuun kokouksessa virisi intoa rivijäsenyyteen, mutta löytyipä myös kaksi uutta edustajaa hallitukseen.

– Kokonaisuutena yhdistyksessä on hyvä pohinä päällä. Jäseniä yhdistyksellä on nyt noin 60, joka tarkoittaa 50 prosentin kasvua lyhyessä ajassa, Taskinen summaa.

Yhdistys toivottaa kaikki luonnosta ja luonnonsuojelusta kiinnostuneet tervetulleiksi mukaan toimintaansa. Mitä enemmän käsipareja on mukana, sitä pienempi työmäärä yhden harteille laskeutuu.

– Jos tehtäviä on liikaa tai ne ovat liian monimutkaisia, se sulkee porukkaa pois. Päämäärän on oltava selkeä, ja sen on pysyttävä käytännön- ja ihmisläheisenä. Jäsenillä on oltava tunne, että he voivat oikeasti vaikuttaa ja tehdä mielekkäitä asioita luonnon puolesta, Taskinen toteaa.

– Viihtyisä ja kiva ympäristö tehdä vapaaehtoistyötä vie kyllä mennessään, hän lisää.

Satu